

ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿರಬಹುದು. ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಕತ್ತಲೆ ತಾಳಿ ಇಲ್ಲ, ಊಹುಂ, ಕಾಲುಂಗುರ ಧರಿಸಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ತನಿಖಾ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ. ವಾತಾವರಣ ಬಿಸಿಯಾದಂತೆ ಅನಿಸಿ, ಸ್ವೆಟ್ ಅನ್ನು ಕಳಚಿ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡುತ್ತಾ ತುರುಕಿದೆ. ನಿನ್ನ ಇನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೇ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ 'ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು?' ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆದವನಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅವಳೇ ಕೇಳಿದಳು, 'ಊರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಾ?'

'ಹೌದು, ನನ್ನ ಮೂಲ ಊರಿಗೆ. ನಾವೀಗ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಇರೋದು. ಗೆಳೆಯನ ತಂಗಿಯ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನೀವು?' ನನ್ನ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದೆ.

'ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನೀವು ಏನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ?' ಎನ್ನುತ್ತ ಸೆರಗನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ನಾನು ಆ ತರಹದವ ಅಲ್ಲಾರಿ ಅನ್ನಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಅಂತ ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು!

'ನನ್ನ ಹೆಸರು ವರುಣ. ನಾನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕ. ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ' ಅವಳು ಕೇಳದಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಉತ್ತರಿಸತೊಡಗಿದ್ದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, 'ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾನು ಪೂರ್ವಿಕಾ' ಎನ್ನುತ್ತ ಚೆಂದದ ನಗು ಸೂಸಿದಳು. 'ನಿವೇನ್ಯಾಡ್ಡಿದ್ದೀರಾ?' ಹಳೆಯ ರಾಗವನ್ನೇ ಊದಿದಳು. 'ನಾನಾ?' ಎಂದ ಪೂರ್ವಿಕಾ, ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಯ ಬಳಿ ತಂದು, 'ಹಸಿದ ಗಂಡಸಿನ ದಣಿವು ತಿರಿಸ್ತೀನಿ. ನಾನೊಬ್ಬಳು... ವೇಶ್ಯೆ' ಪಿಸುಗಟ್ಟಿದಳು.

ಅವಳಾಡಿದ ಆ ಮಾತುಗಳು ಅನೇಕ ಸಲ ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ದನಿಸಿದರೂ ಮೆದುಳು ತಲುಪಿ ಜೀರ್ಣವಾಗಲು ಕ್ಷಣಗಳೇ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಏನನ್ನೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಾವ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ದೊಡ್ಡದಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಹಾದುಹೋಯಿತು. ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತೋಚದೆ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಚಡಪಡಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಜೀವನವೇ ಬೇಜಾರವೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು.

'ನಾನು ವೇಶ್ಯೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬೇಜಾರಾಯಿತಾ ಅಥವಾ ನಾನು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾಯಿತಾ?' ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪೂರ್ವಿಕಾ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನೇ ಹೊರತು ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಪನಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅರಿಯದ ತುಮುಲವೊಂದು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು.

'ನಾನು ವೇಶ್ಯೆ ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಗಂಡಸರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮದ ವಾಂಛೆಯನ್ನು ಕಾಣ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಪಕ್ಕದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವನ ಅಥವಾ... ತೆಲನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ

ಪ್ರಯತ್ನವೇ?' ಕೇಳುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಜುಗರದಿಂದಲೇ ಗದರಿಸುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ, 'ಎಲ್ಲ ಬೆರಳುಗಳೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಇರಲ್ಲ. ಕಾಮಾಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಹಳದಿಯಾಗೇ ಕಾಣೋದು.'

'ಓಹೋ, ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಜಗತ್ತು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ?' ನನ್ನ ತೀರ್ಪಿಗೆ ಪಿಟಿಶನ್ ಹಾಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು. 'ಹೌದು ಮತ್ತೆ. ಈಗ ನೋಡಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೋತವನು ಜಗತ್ತು ಕೂರ ಅಂದರೆ, ಗೆದ್ದವನು ಸುಂದರ ಅಂತಾನೆ. ಪಾಪದ ಜಗತ್ತು ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಇದ್ದರೂ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ನೋಟವೇ ಹಾಗಿದೆ. ಪುರಾವೆ ಒದಗಿಸಿದೆ.'

'ಹಾಗಿದ್ದ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಂಚೂರೂ ಆಸೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ? ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗಿನ್ನೂ 'ಆ ಕುತೂಹಲ' ತಣೆದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ?' ಎನ್ನುತ್ತ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದಳು.

'ನನಗಿನ್ನೂ ಮದುವೆ ಆಗಿಲ್ಲ...'
'ನನಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಏನಿ ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗಿರೋ?' ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುವ ಮೊದಲೇ ಅವಳ ಮಾತು ಹುಟ್ಟು ಪಡೆದಿತ್ತು. ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತ, 'ಎಂಜಲ ಬಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಲ್ಲ ಅಂತೀರೇನು?' ಎಂದಳು.

'ಈ ರೀತಿ ದೇಹವನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ಅಸಹ್ಯ ಅನಿಸಲ್ಲ?' ಮಾತು ಬದಲಿಸಲು ಕೇಳಿದೆ.

'ನಾವೆಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳಿವೆ? ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಅಷ್ಟೆ' ಎನ್ನುತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟ ಪೂರ್ವಿಕಾ - 'ಉದ್ಯೋಗ, ಮದುವೆಯ ಆಮಿಷ ತೋರಿಸಿ ಬಡ ಯುವತಿಯರನ್ನು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಗೆ ತಳ್ಳುವ ಗಂಡಸರ ಮೇಲೆ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ 'ಊಟ'ವಿದ್ದರೂ ಹೋಟೆಲ್ 'ಊಟ'ಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆಯುವ ಗಂಡಂದಿರ ಮೇಲೆ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾರದ್ದೋ ಕಾಮಕೇಳಿಯನ್ನು, ಯಾವುದೋ ಯುವತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡುವ ಕಾಮುಕರ ಮೇಲೆ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಭೋಗದ ವಸ್ತುವಂತೆ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಅಸಹ್ಯಪಡಿ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದ ಸುಖಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬಳ ಬಾಳನ್ನೇ ನರಕ ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಅಸಹ್ಯನಾ', ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರೋಶವಿತ್ತು.

'ಇಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ತಪ್ಪು ಏನು ಇಲ್ಲ ಅಂತೀರಾ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ, ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಡುಬಟ್ಟೆ ತೊಡುವವರು ಯಾರು? ನಾನಿಂತಹ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಲ್ಲ ಅಂತ ಮಹಿಳೆಯರು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಯಾವ ದೊಣ್ಣೆನಾಯಕ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ? ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು, ಆ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕತಕ್ಕವಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ಸಬೂಬು ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ನಟಮಣಿಯರನ್ನು

ಬಿಡಿ. ಈ ಟೆಕ್‌ಟಾಕ್, ಇನ್‌ಸ್ಟಾಗ್ರಾಂ, ರೀಲ್‌ನಂತಹ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹುಡುಗಿಯರು ನಟಮಣಿಯರು ಹಾಕುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಡಿಯೋಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇಹಸಿರಿ ಪ್ರದರ್ಶನವೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಅನ್ನುವಂತ ಭಾವನೆ ಬರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಂತ ಸಬೂಬು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಒಟಿಟಿ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರ್ಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವೆಬ್‌ಸೀರಿಸ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುವುದು, ಲೈಂಗಿಕ ಆಕರ್ಷಣೆಯೇ ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ ಅಂತ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಅರೆಬೆತ್ತಲಾದ 'ಪರ'ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಗಂಡಸು ಸಹಜವಾಗಿ ಉದ್ರೇಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಷ್ಟು ಸಂಯಮ ಇರುತ್ತದೆ. ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲಾಗದವರು ಮೃಗಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಲಿಯಾಗುವವರು ಮಾತ್ರ ಅಮಾಯಕ ಮಹಿಳೆಯರು' ನಾನೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದೆ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಭೀರವಾಗಿ, 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಂದರೆ ಗಂಡಸರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂತಾಯ್ತು' - ಯಾರೋ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಣಗಿದ್ದರಿಂದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

'ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ', ಕಡ್ಡಿ ತುಂಡುಮಾಡಿದಂತೆ ನಾನೂ ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದೆ. 'ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥನೆಗೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಕೇವಲ ಗಂಡಸರನ್ನಷ್ಟೇ ದೂಷಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅನ್ನೋದಷ್ಟೆ ನನ್ನ ವಾದ.'

'ಅಷ್ಟೊಂದು ತೆವಲು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅದೇನೋ ಹಸ್ತಮೈಥುನ, ಮುಷ್ಟಿಮೈಥುನ ಇದೆಯಂತಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ. ಅಮಾಯಕರೂ ಸೇಫ್, ನೀವು ಸೇಫ್' ಸಹಜವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

'ಹಣ್ಣಿನ ರಸದ ಬದಲು ನೀರು ಕುಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ' ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೊದಲು ತೋಚಿದ ವಾಕ್ಯ ಬಾಯಿಯ ಅಂಗಳವನ್ನು ದಾಟಿತ್ತು.

'ಅಂತೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲ್ಲ' ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯ ಸ್ವರ ಅವಳದಾಗಿತ್ತು. 'ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥನೆಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರವಿದೆ ಎಂದು. ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾನಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ಮಾರಿದ ಹಾಗೆ - ಧ್ವನಿ ತಣ್ಣಗಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸು ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

'ನೀವು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? - ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದಕ್ಕೆ - 'ಅದೇ ವೈದ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಅಭ್ಯಾಸ ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಹಸ್ತಮೈಥುನ' ಎಂದು ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿದಳು.

'ಊರು ನೋಡೋಣ ಅಂದರೆ ಬೆಡ್‌ರೂಮ್'

